

Homilie op 9 januari

Beste familie en vrienden van Christiane,

Paulus schreef aan de christenen van Korinte:

“Dit is dus waar het om gaat: geloof, vertrouwen en liefde. Dat moet steeds het belangrijkste in ons leven zijn. Maar het allerbelangrijkste is de liefde.”

En ik denk dat dat de diepe motieven waren die Christiane inspireerden en bezielden.

De liefde, daar leefde Christiane van.

In de eerste plaats was ze moeder en grootmoeder.

Daarom lieten jullie op haar prentje een citaat van Guy de Maupassant schrijven:

Altruïsme stond bij haar bovenaan in haar woordenboek,
niet omdat het met een A begint, maar omdat ze ervoor koos.

Omdat ze zo was.

Omdat ze erin geloofde.

Geloof of vertrouwen waren fundamenteel in haar leven.

Geen kwezelarij, maar hedendaags en eigentijds geloof in het leven, in de liefde, in een God die mensen nabij, die er is en zal zijn.

Christiane was in de eerste plaats moeder en grootmoeder.

Daarom lieten jullie op haar rouw-prentje een citaat van Guy de Mau-passant plaatsen: "On aime sa mère presque sans le savoir, sans le sentir, car cela est naturel comme de vivre ; et on ne s'aperçoit de toute la pro-fondeur des racines de cet amour qu'au moment de la séparation der-nière. Aucune autre affection n'est comparable à celle-là, car toutes les autres sont de rencontre, et celle-là est de naissance."

Christiane was geen vrouw van grote woorden, maar van daden.

Van luisterbereidheid en nabijheid.

Van inzet en engagement.

Van gastvrijheid en beschikbaarheid.

Ze was een barmhartige Samaritaan die de arme langs de kant van de weg niet links liet liggen, maar die hem optilde en hem alles gaf wat nodig was om verder te kunnen. Niemand deed vergeefs beroep op haar.

Nu haar leven ten einde liep, blijven we verweesd achter.
Zeker omdat het zo plots gebeurd is.
De dood is haar komen halen als een dief in de nacht.

Er is zoveel dat we misschien nog hadden willen zeggen of vragen.
Maar weet: we blijven verbonden met onze doden, waar ze ook zijn.
Ze blijft verder leven in ons hart, voor altijd.
Wat eeuwigheidswaarde heeft, blijft.

Als Sinte Pieter haar vraagt wat ze in en met haar leven gedaan heeft, dan kan ze een uitstekende staat van dienst voorleggen.
Ze is ons nu voorgegaan op de weg naar eeuwig leven en we kunnen enkel hopen en erop vertrouwen dat ze nu verenigd is met Luc en met alwie ze graag zag én dat we haar daar ooit zullen terugzien, als ook onze tijd gekomen is. Amen.

Mia Verbanck